

B r a n i m i r M a r i n o v i ć

KRATKE HOMILIJE

2. OD V. VAZMENE DO X. KROZ GODINU - "A"

PETA VAZMENA NEDJELJA - "A"

Tko je za tebe Isus Krist?

Svako vrijeme postavlja pitanje: "*Tko je Isus Krist?*" Mi znamo odgovor još iz Malog katekizma: "Isus je druga Božanska osoba, s Ocem i Duhom Svetim pravi Bog" - uz dodatak iz Vjerovanja: "Začet po Duhu Svetom, rođen od Marije Djevice, mučen pod Poncijem Pilatom, raspet, umro i pokopan; sišao nad pakao, treći dan uskrsnuo od mrtvih, uzašao na nebo, sjedi s desna nebeskome Ocu..." Međutim kad je apostol Toma rekao Isusu da ne zna put kamo to Isus odlazi, Isus je dao zanimljiv odgovor tko je: "Ja sam Put i Istina i Život.

Te tri riječi sadrže u sebi sve o Isusu. Ponajprije on je *Put*. Tko ide njegovim putem što ga je On zacrtao svojim životom, osobito križnim putem, taj neće lutati bespućima i stranputicama života. Lako je odlutati od Božjega i Kristova puta. Svaki nas teški grijeh odvodi na krivi put. Katkad zamamnosti današnjeg vremena kao glasovi morskih sirena upropaštavaju mnoge mlade živote odvedeći ih na put alkohola, droge, nemoralna. Potrebno je neprestano se truditi da idemo putem Božjih zapovijedi, putem sv. sakramenata, da budemo vjerni Kristovu stadi, Kristovoj Crkvi. To je najsigurniji put prema vječnom cilju, prema Bogu.

Isus je rekao za sebe, da je *Istina*: Pred Pilatom je to potvrdio riječima: "Ja sam se zato i rodio, da posvjedočim Istinu i svatko tko je od Istine sluša moj glas." Čudno je vrijeme u kojemu kao da laž pobjeđuje. Katkat su neki sposobni da niti okom trepnu, niti pocrvene, niti se zastide dok otvoreno i svjesno govore laži. Francuski filozof Volter, poznat kao protivnik Boga i Crkve, govorio je svojim sljedbenicima: "Lažite, lažite, ipak će nešto ostati!" Pa ipak nam dragi

Bog garantira da će Istina konačno pobijediti. A Bog je Istina, Isus Krist je Istina.

Kada se govori o životu, tada svatko redovito pomišlja na ovaj zemaljski život. Malo je tako svetih ljudi koji razmišljaju o vječnom životu, koji nas čeka poslije ovozemaljskog života. Većinom se brinemo što ćemo jesti, piti i u što ćemo se obući, što ćemo raditi i kako što više zaraditi. Brinemo se za sebe i svoju obitelj, a rijetko pomišljamo na svoju besmrtnu dušu i da nam ipak treba sve jednom na ovom svijetu ostaviti i poći u vječnost. A kakva će ona biti - sretna ili nesretna - ovisi o našem ovozemaljskom životu i vladanju.

Isus nas zato upozorava da je On onaj koji nam daje priliku za postizanje vječnog života. Slijediti Isusa i Njegov nauk, znači odabrati jedino ispravan i istinit Put, Istinu i Život. Amen.

ŠESTA VAZMENA NEDJELJA - "A"

Ljubav na djelu

Isus u današnjem sv. Evanđelju kaže svojim učenicima: "Ako me ljubite, zapovijedi ćete moje čuvati". Te riječi upravio je i svima nama. I mi smo svi pozvani da ljubimo Boga i da čuvamo i obdržavamo Božje zapovijedi. Možemo li za sebe tvrditi da ljubimo Boga, da smo pravi vjernici i da živimo po Božjem zakonu? Treba da se mnogo puta zapitamo, kakvi smo to mi vjernici koji pohađamo Službu Božju i ovdje u crkvi ispovijedamo svoju vjeru, molimo Vjeronanje - "vjerujem u Boga Oca Svemogućega" - a poslije kod kuće ili na nekom poslu psovkom ili nepristojnom riječju pokazujemo da nam je vjera veoma slaba. Kako se možemo i nazivati vjericima, kad smo spremni vrijeđati i Boga i sve svetinje.

Ali ne samo psovkom nego kršenjem i drugih Božjih zapovijedi pokazujemo da nam nije mnogo stalo do vjere, do Boga i bližnjega, jer svaki grijeh: i krađa, i laž, i ogovaranje, i kleveta, i nepristojnost, i lijenost, i oholost - sve nas to odvraća od ljubavi prema Bogu. Potrebno je biti vjericom, kršćaninom uvijek i svugdje.

U tome nam je Bog spreman uvijek pomagati. On nas neće ostaviti kao siročad. Isus je i nakon uzašašća na nebo ostao trajno s nama i u svom Evanđelju i u Presvetom oltarskom sakramentu. Oni koji su u milosti Božjoj, mogu osjetiti u duši da je Isus u njima i s

njima. U nedjelje po Uskrsu Isus nam naviješta da će Duh Svet, Duh Istine ostati kod nas i u nama. Potrebno nam je stalno kao vjernicima pobuđivati tu vjeru i nadu da ćemo jednom biti potpuni dionici Isusove proslave u nebu. U nebu ćemo dobiti pravu vječnu nagradu života za sve ono što smo ovozemaljskim životom zaslužili za vječnost.

Ipak nam ovdje na zemlji ne preostaje drugo, ako želimo postići tu radost u nebu, nego da vršimo Božje zapovijedi i da se međusobno ljubimo i da znamo drugome oprostiti. A upravo se opaža da te ljubavi i opraštanja ima sve manje, a prevladava neko zlo, mržnja, nemiri, ratovi ... Uzrok je, ili početak, svemu tome što ljudi ne poštuju Boga, što je vjera sve slabija, što su se mnogi osilili i uzoholili. Kao da sami mogu sve učiniti i postići. Kao da im Bog i Božja pomoć nisu potrebni. A upravo zbog toga što ljudi ne poštuju Boga, prestaje i poštovanje prema čovjeku. Kad se ljudi oslobode egoizma i oholosti, kad shvate da trebaju Boga postaviti na prvo mjesto, tada će se vratiti i mir i radost na zemlji. Ojačat će vjera i nada u vječni život i vječnu sreću i blaženstvo na nebu kod Boga sa svima svetima koji su prebrodili ljudska iskušenja i ostvarenom ljubavlju prema Bogu i bližnjemu postigli vječnu nagradu, život s Bogom. Amen.

SEDMA VAZMENA NEDJELJA - "A"

Ustrajni u molitvi

U ovoj sedmoj nedjelji nakon Uskrsa koja dođe između blagana Uzašašća Gospodinova i Duhova, sv. evanđelje napominje kako su apostoli bili zajedno i ustrajavali u molitvi. Isus im je obećao poslati Branitelja, Duha Istine. Sigurno su međusobno razgovarali o svemu što su s Isusom doživjeli. Posebno su se spominjali njegove muke i smrti, ali nadasve njegova Uskrsnuća i Uzašašća na nebo. I Isus se molio za svoje apostole, a i za sve nas.

U današnjem je sv. evanđelju odlomak poznate Isusove velikosvećeničke molitve. Premda je Isus naučio svoje apostole molitvu "Oče naš", u ovoj velikosvećeničkoj molitvi želio je na poseban način potaknuti svoje učenike da molitvom ponajprije proslave Boga. Naše su molitve često takve, da se u nevolji, bolesti ili potrebi svojoj ili svojih bližnjih obraćamo molitvom Bogu za pomoć. A naša bi molitva trebala

uvijek biti pohvala i zahvala Bogu, da Bog bude uvijek na prvom mjestu.

Isus je molio za svoje učenike da ih učvrsti u vjeri te da mogu kasnije svijetu naviještati Radosnu vijest - Evandjelje. Znao je Isus da i apostole očekuje mučeništvo zbog propovijedanja Evandjelja i da će svi podnijeti mučeništvo. Zato je sada za njih molio da shvate vrijednost mučeništva. Kad On uzide na nebo i sjedne s desna nebeskom Ocu, apostoli će ostati u svijetu i nastaviti Njegovo djelo spašavanja svijeta. Snagu će dobiti od Duha Svetoga koji će doći i ispuniti ih svojim darovima. A snagu će dobijati i u molitvi koja će ih povezivati s Bogom.

To je poticaj i svima nama. Nije u životu uvijek sve jednostavno i lako. Ima teškoća i problema u kojima nam molitva mnogo pomaže. Pametno je rečeno: "Sklopljene ruke rješavaju i nerješive probleme!" A moramo priznati da danas malo molimo. Došlo je neko čudno vrijeme da nitko nema vremena za drugoga pa ni za Boga. Sve se radi u žurbi. A s druge strane opet primjećujemo da ono svoje slobodno vrijeme radije upotrebimo za gledanje TV ili za kakvo ugodno čakulanje.

Za molitvu je teško odvojiti i četvrt sata. Preporuka uvijek ostaje da se osobno molimo, a na poseban se način preporuča zajednička obiteljska molitva. Po njoj dolazi Božja pomoć i blagoslov u naše obitelji. Kad bi naša djeca naučili moliti gledajući i slušajući roditelje i starije! Bilo bi lijepo kad bi, kao nekada, naše obitelji zajednički molile Gospin ružarij. Isus nas je naučio moliti i sam je molio, da bude svima najbolji primjer što i kako treba moliti. Nasljedujmo ga. Amen.

D U H O V I - GODINA "A"

Oganj koji čisti i obnavlja

Danas slavimo Duha Svetoga, treću božansku osobu, koja je s Ocem i Sinom pravi Bog. Budući da Duha Dvetoga ne možemo vidjeti, jer je duh, predstavljamo ga u prilikama pod kojima se objavio. Prigodom Isusova krštenja na rijeci Jordanu, kad je Ian Krstitelj krstio Isusa, tada se s neba čuo glas Boga Oca: "Ovo je Sin moj ljubljani, slušajte ga!" A nad Isusom se spustio Duh Sveti u obliku goluba.

Golub je znak mira, znak pomirenja. Još od doba patrijarha Noe, koji se spasio od općeg potopa, golub, kojega je on pustio iz svoje korablje i koji se vratio s grančicom masline u kljunu, golub označava pomirenje s Bogom i uzet je kao međunarodni znak mira.

I za ovo naše vrijeme nama je potrebno sve više Duha Božjega, Duha mira i pomirenja. Molimo se Duhu Svetom da donese mir ovom nemirnom svijetu, a u prvom redu, da donese mir dušama, mir savjesti svima nama. Duha Svetoga sv. evanđelje prikazuje u prilici ognjenih jezika Pedeset dana nakon Isusova uskrsnuća ili deset dana nakon Isusova uzašašća na nebo, dok su apostoli sa Bl. Dj. Marijom bili sakupljeni u dvorani, sišao je Duh Sveti na svakoga od njih u obliku ognjenih jezika.

Duh Sveti, kao i vatra, s jedne strane uništava sve zlo koje je u nama i oko nas, a s druge strane svijetli i grije sve one koji se okupljaju oko te vatre. Kad su apostoli primili Duha Svetoga dobili su neku unutarnju snagu i pomoć da su bili spremni neustrašivo naviještati evanđelje. Prvi je to učinio sv. Petar i održao propovijed okupljenom mnoštvu svih naroda i jezika, koji su se tog dana okupili oko kuće u kojoj su apostoli primili Duha Svetoga. Događaj je bio neobičan: samo je oko te kuće puhao silan vjetar, što je privuklo mnoštvo. Petrova je propovijed djelovala tako, da su se svi pitali, što im treba činiti? "Treba se krstiti u ime Isusovo", glasio je odgovor. I tada se krstilo veliko mnoštvo ljudi.

To je bio početak Crkve. Poslije će apostoli propovijedati sv. evanđelje, Kristovu Radosnu vijest i krštavati po svim zemljama, osnaženi darovima Duha Svetoga. Kristova će se vjera uza sve progone i teškoće proširiti po čitavom svijetu. Za tu će vjeru svoju krv proliti ne samo apostoli nego i brojni mučenici sve do naših dana. I uvijek će se naći onih koji će osnaženi darovima Duha Svetoga propovijedati i svjedočiti svetu vjeru Isusovu.

Ti duhovni darovi: mudrost, razum, savjet, znanje, jakost, pobožnost i strah Božji - treba da i nas učine svjedocima sv. vjere, koji ćemo Radosnu vijest - sv. evanđelje - naviještati riječju i još više svojim kršćanskim životom. Amen.

SVETKOVINA PRESV. TROJSTVA - GODINA "A"

Neshvatljivo otajstvo

Danas se u našim crkvama slavi blagdan Presvetoga Trojstva. To je najveća tajna naše svete vjere. Svojim ljudskim umom nikada ne bismo mogli ni pomisliti nešto o tako uzvišenoj tajni, da nam Krist to nije objavio. Mi obično u našem vjerovanju to izričemo riječima da je samo jedan Bog u trima božanskim osobama koje se zovu Otac, Sin i Duh Sveti. Pokušavamo, posebno djeci na vjeronauku, to prikazati crtajući trokut i ističući kako je jedan trokut a ima tri stranice i tri kuta. Ili pokazujući listić djeteline - jedan listić koji se razdvaja u tri listića. Ali sve je to blijeda slika velike tajne Presvetoga Trojstva.

Prilikom Isusova krštenja na rijeci Jordanu, dok je Ivan Krstitelj krstio Isusa, čuo se s neba glas Boga Oca: "Ovo je Sin moj ljubljani, slušajte ga!" A nad Isusa je sišao Duh Sveti u obliku golubice. Tajna je za nas posebno neshvatljiva u tome što nigdje ne možemo vidjeti da je jedno biće, jedna narav u tri osobe.

Kažu za sv. Augustina da je jednom kao biskup i filozof pješačio pješčanom afričkom obalom i razmišljao o Presv. Trojstvu. Želio je bar malo ući u tu svetu tajnu. Odjednom opazi dječaka kako je u pijesku izdubio rupu i nekom školjkom pretače more iz oceana u tu malu rupu. Zaustavi se sv. Augustin kod dječaka pa ga upita: "Što to radiš, dječake?" A dječak odgovori: "Pretačem more u ovu rupu!" "Ali to je nemoguće" - reče mu sv. Augustin. A dječak koji je u stvari bio anđeo, ovako mu odgovori: "Prije ću ja pretočiti ovo veliko more u ovu malu rupu, nego ćeš ti shvatiti tajnu Presv. Trojstva o kojoj razmišljaš!" I nestade dječaka - anđela, a sv. Augustin je shvatio da nam samo sv. vjera može to tumačiti, a ne nikakva filozofija.

Iako sve tri božanske osobe imaju jednu narav, tako da sve što rade sve radi samo jedan Bog, ipak smo mi ljudi nekako odredili radi našeg boljeg razumijevanja svakoj osobi neko djelovanje. Tako za Boga Oca kažemo da je Stvoritelj svega. Bogu Sinu - Isusu Kristu - dajemo ulogu otkupitelja, spasitelja ljudi. A Duha Svetoga nazivamo Posvetiteljem i Braniteljem Crkve Božje. Mi ljudi nećemo nikada tu tajnu shvatiti ovdje na zemlji. Ali se zato uvijek možemo pobožno križati u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Možemo uvijek svim trima

božanskim osobama iskazivati čast i slavu molitvom kojom redovito završavamo molitvu Očenaša i ovu propovijed: *Slava Ocu i Sinu i Duhu Svetome, kako bijaše na početku tako i sada i vazda i u vijeke vjekova. Amen.*

X. NEDJELJA KROZ GODINU - "A"

Ne trebaju zdravi liječnika

U današnjem sv. evanđelju evanđelist Matej opisuje na koji je način on bio pozvan od Isusa da bude Njegov apostol. Dok su drugi apostoli uglavnom bili ribari i priprosti ljudi, Matej je bio carinik. A ta služba bila je kod Židova odurna s dvostrukog razloga. Ponajprije, jer su carinici bili službenici rimskoga cara, a Židovi se nikada nisu pomirili s time da služe poganskoj vlasti, a potom jer su ubirali porez. Zbog toga su carinici bili omraženi među svojim sunarodnjacima. A drugi je razlog bio u tome, što su carinici tu svoju službu koristili tako da bi posuđujući novac tražili i visoke kamate. Na taj su se način mnogi nepošteno bogatili. Za Židove su zbog toga bili uvršteni među grješnike.

Eto upravo takvog carinika Isus je susreo u carinarnici i jednostavno ga pozvao: "Pođi za mnom!" I Matej ostavlja i stol, i novac, i carinarnicu - te kreće za Isusom. Kod Isusa je bila sigurno silna moć koja je učinila da carinik Matej odjednom od griješnika postaje Isusov apostol. Isus će to razjasniti za vrijeme ručka na koji je Matej pozvao svoje prijatelje carinike, ali i farizeje. Kad su farizeji prigovorili Isusu i apostolima, zašto Isus jede s carinicima i grješnicima, Isusov je odgovorio: "Ne treba zdravima liječnika, nego bolesnima". I nadodao veoma utješnu izjavu, koja je i svima nama utješna: "Ne dođoh zvati pravednike, nego grješnike". A svi se mi ubrajamo u grješnike pred Bogom i zato smatramo, da je Isus došao i zbog nas.

Ali uvijek će biti farizeja koji sebe smatraju pravednicima, a ne grešnicima. Koji misle da su bolji, veći i vredniji od drugih. Slični su onom farizeju u hramu koji se došao hvaliti Bogu kako je bolji od drugih ljudi. Ali Bog je opravdao skrušena carinika koji se pri dnu hrama udario u prsa i govorio: "Bože, oprost meni grešniku! "Ovaj je otišao kući opravdan, ovome je Bog oprostio, a ne oholom farizeju.

Tako je Isus poznavajući Mateja učinio od njega ne samo dobra i vjerna apostola, nego je sv. Matej prosvijetljen darovima Duha Svetoga nakon Isusova uzašašća na nebo prvi sastavio sv. evanđelje, zapisao Kristove riječi, Kristov nauk i ostavio svima nama Isusovu Radosnu vijest. Njegovo je evanđelje najduže. U njemu su iznesena brojna Isusova čuda. Posebno ozdravljenja i tjelesna i duhovna. U njemu je opisao Isusa kao onoga koji oprašta svim grešnicima, ali s onim glasovitim dodatkom: "Idi i ne griješi više!" Bog u svojoj ljubavi oprašta svaku uvredu, a na grešniku je da promijenjenim životom na bolje uzvrati na iskazanu naklonost i ljubav.

Isto tako i danas Isus oprašta naše grijehe u sakramentu pomirenja. Nikada nećemo moći dovoljno shvatiti ovdje na zemlji to neizmjereno Isusovo milosrđe i Njegovu ljubav prema grješnicima. Poslušajmo Isusovu preporuku: "Idi i ne griješi više!" Amen.